

11.7.54, יום א'

חזרתי אה"צ מחל-אביב לשדה בוקר. זיאמה הזמינני לישיבה עם חברינו במאסלה, שני מזכירי המפלגה ונמיר. למעשה באו גם קולק, ארגוב, גוברין ושרף (נעדרו נפתלי, דינור).

מטה קבע סדר היום: 1) משבר בקואליציה (אחוז החסימה, החזר סובסידיות, אחריות קולקטיביות, 2) בחירות, 3) החישובות חדשה ונוער, 4) ישראל ואמריקא. באתי לח"א שלושם וטיד נסעתי לחל השומר. פדה וספירא בדקו אותי, קבעו שאם אחרי 10-12 ימים הכאבים בגב לא יפסקו - מוכנס לעשרה ימים לבית החולים ואקבל הקרנה x רנטגן.

הישיבה נחקימה אחסול בביחי: מעהר בבוקר עד אחת וחצי, ומשלוש וחצי עד שש וחצי בערך. בסעיף 1 - דרש נמיר כשבר, והקמה קואליציה מצומצמת (דתיים, פרוגרסיביים). הדיון נסב על החזר סובסידיות שהכלליים מתנגדים, על ההגרות רוקח בעיריות שלנו, על חוסר אחריות קולקטיבית. חטובטח רוב בלי הכלליים? האם לא יביא נזק תירוק הקואליציה כלפי חוץ? לדעתי יש לעמוד רק על אחריות קולקטיבית.

בסעיף ב' - הצעתי שני דברים: בחירות אזוריות וריבוניות כמו באנגליה (להמהוני הרב חסכים כולם לך, לרבות זיאמה ומשה. משה אפילו הציע לסדר אסמות פומביות מיד בחביעה זו, לאחר שמרכז המפלגה יקבל שיטה זו), ושנוי האקלים המוסרי ע"י הקמה חנועה נוער ומפעלים חלוציים. גם בענין זה לא היו חילוקי דעות. כסה רק רצה לשחק המפלגה במפעל זה והציע לגייס

מספר חברים אך ורק למטרה זו. נחקים וויכוח בענין "חזית העם" - כלומר הקמת רשימה לא מפלגתית לשם שנוי מספר הבחירות. זיאמה הכיע התנגדותו ירמו ויגזלו קולות מהמפלגה. רוב החברים לא הסכימו לחששות זיאמה. השאלה היא רק: הימצאו חוגים כאלה?

לאחר הצהרים הוקדש הבירור ליהחסים עם אמריקא. משה סיפר על הדיון בהצעות י"א הסעיפים. הבעתי ארבעה חששות כבדים: 1) אפיטרופוסות אמריקא על ישראל - העלולה למצוא חסיכה בחוגי הישוב, אם כי ישראל אינו גווסמלח, אבל רק ביחס לבוחות המזוינים (הצבא והמטסרה) שהם במוהים. אבל בצבור האזרחי אפיטרופוסות תמצא תומכים. 2) להחלפת השכנים הערבים באמריקא כצד השני לישראל בעניני שביתת הנשק, 3) השתלטות כוח חיצוני על המים ועל הגליל, 4) על אבדן שלטוננו בכנרת.

אין לדעתי אמריקא אטילו לא זו טל אייזנצוויר ודלס - שונאת ישראל, אבל הם רצים אחרי הערבים מתוך חשבונות גלובליים. ואם כי ידידות אמריקא בשבילנו חיונית (גם מבחינת יהדות אמריקא וגם מבחינות הסכסוך העולמי בין הדימוקרטיה ובין המסטר הרוסי - אבל עלינו להקמיר על שמירת רבונותנו, שהיא תנאי לקיוסנו. הביאורים ששמעתי הגדילו חששותי.

בכלל הביא הבירור לטיהור האוירה הפנימית, ובדרך כלל היה בו ברכה.

הבוקר חזרתי הנה, לאחר שהתעכבתי כשעה בבאר שבע. אלחנן יבוא מחר - ואחר יבואו חברים אחדים שלנו להשתקע בשדה בוקר, ביניהם צבי כסה ואשתו.